

இனிமையான குழந்தைகளே - தந்தையை அன்புடன் நினைவு செய்தீர்கள் என்றால் நீங்கள் முழு திருப்தி அடைந்தவர்களாக ஆகி விடுவீர்கள். ("நஜர் ஸே நிஹால்")

பார்வையினாலேயே முழு திருப்திப்படுவது என்றால் உலகத்தின் அதிபதி ஆவது ஆகும்.

கேள்வி: நஜர் ஸே நிஹால் கீந்தா சுவாமி சத்குரு.. சத்குருவான தலைவன் பார்வையினாலேயே திருப்திப்படுத்துகிறார்.. ..இதன் உண்மையான பொருள் என்ன?

பதில்: ஆத்மாவிற்கு தந்தை மூலமாக மூன்றாவது கண் கிடைக்கிறது மற்றும் அந்த கண்கள் மூலமாக தந்தையை அடையாளம் கண்டு கொண்டு விடும் பொழுது பிராப்திகளில் நிரம்பியவராக ஆகிறார். அதாவது சத்கதி கிடைத்து விடுகிறது. பாபா கூறுகிறார் - குழந்தைகளே! தேவீ அபிமானி (ஆத்ம உணர்வுடையவராக ஆகி) நீங்கள் என் மீது பார்வையை செலுத்துங்கள், அதாவது என்னை நினைவு செய்யுங்கள், பிற அனைத்து தொடர்பையும் விடுத்து என் ஒருவனுடன் இணையுங்கள். அப்பொழுது "பேஹால்" அதாவது ஏழ்மையான நிலையிலிருந்து "நிஹால்" முழு திருப்தியடைந்த நிலை அதாவது செல்வந்தராக ஆகி விடுவீர்கள்.

ஓம் சாந்தி. இனிமையிலும் இனிமையான ஆன்மீகக் குழந்தைகள் யாரிடம் செல்கிறார்கள்? ஆன்மீகத் தந்தையிடம். நாம் சிவபாபாவிடம் செல்கிறோம் என்பதைப் புரிந்துள்ளீர்கள். சிவபாபா அனைத்து ஆத்மாக்களின் தந்தை ஆவார் என்பதையும் அறிந்துள்ளீர்கள். அவர் சுப்ரீம் (உயர்ந்த) ஆசிரியரும் ஆவார். அவர் பின் சுப்ரீம் (உயர்ந்த) குருவும் ஆவார் என்ற நிச்சயமும் குழந்தைகளுக்கு வேண்டும். "சுப்ரீம்" - உயர்ந்தவருக்கு பரம என்று கூறப்படுகிறது. அந்த ஒருவரைத் தான் நினைவு செய்ய வேண்டும். திருஷ்டியை (பார்வை) திருஷ்டியுடன் சந்திக்கச் செய்கிறார். "தலைவனான சத்குரு பார்வையினாலேயே திருப்திப்படுத்துகிறார்" என்ற பாடலும் உள்ளது. அதற்கு பொருள் வேண்டும். "நஜர் ஸே நிஹால்" (பார்வையினால் திருப்தி). யாரை? அவசியம் முழு உலகத்திற்காகக் கூறுவோம். ஏனெனில் அனைவருக்கும் (சத்கதி தாதா) - சத்கதி அளிக்கும் வள்ளல் ஆவார். அனைவரையும் இந்த பதீத உலகத்திலிருந்து அழைத்துச் செல்பவர் ஆவார். இப்பொழுது பார்வை (திருஷ்டி) யாருடையது? இந்த கண்களா என்ன? இல்லை. ஞானத்தின் மூன்றாவது கண் கிடைக்கிறது. அதன் மூலமாக இவர் ஆத்மாக்களாகிய நம் அனைவரின் தந்தை ஆவார் என்பதை ஆத்மா அறிந்துள்ளார். என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்று தந்தை ஆத்மாக்களுக்கு ஆலோசனை அளிக்கிறார். தந்தை ஆத்மாக்களுக்குப் புரிய வைக்கிறார். ஆத்மாக்கள் தான் பதீதமாக (தூய்மையற்றவர்களாக) தமோபிரதானமாக ஆகியுள்ளார்கள். இப்பொழுது இது உங்களுடைய 84வது பிறவி ஆகும். இந்த நாடகம் முடிவடைகிறது. அவசியம் முடிவடைய வேண்டியும் உள்ளது. ஒவ்வொரு கல்பமும் பழைய உலகத்திலிருந்து புதியதாக ஆகிறது. புதியதே பிறகு பழையதாகிறது. பெயரும் தனி ஆகும். புதிய உலகத்தின் பெயர் சத்யுகம் என்பதாகும். முதலில் நீங்கள் சத்யுகத்தில் இருந்தீர்கள். பிறகு புனர்ஜென்மம் (மறுபிறவி) எடுத்து 84 பிறவிகளை கழிக்கிறீர்கள் என்பதை தந்தை புரிய வைத்துள்ளார். இப்பொழுது உங்களுடைய ஆத்மா தமோ பிரதானமாக ஆகி விட்டுள்ளது. தந்தையை நினைவு செய்தீர்கள் என்றால் நிறைந்தவர்களாக ஆகி விடுவீர்கள். தந்தையை நினைவு செய்து கொண்டே இருங்கள். இதில் எந்த ஒரு கஷ்டமும் கிடையாது. ஆத்மா தான் படிக்கிறது. பாகத்தை நடிக்கிறது. ஆத்மா எவ்வளவு சிறியதாக உள்ளது. இங்கு வரும் பொழுது 84 பிறவிகளின் பாகத்தை நடிக்கிறீர்கள். பிறகு அதே பாகத்தை திரும்பவும் செய்ய வேண்டும் மீண்டும் நடிக்க வேண்டும். 84 பிறவிகளின் பாகத்தை நடித்து ஆத்மா பதீதமாக ஆகி விட்டுள்ளது. இப்பொழுது ஆத்மாவில் சிறிதளவு கூட ஆற்றல் இல்லை. இப்பொழுது ஆத்மா நிறைந்ததாக (நிஹால்) இல்லை. "பேஹால்" அதாவது ஏழையாக ஆகி விட்டுள்ளது. மீண்டும் நிறைந்தவராக (நிஹால்) எப்படி ஆவது? இந்த வார்த்தைகள் உண்மையில் பக்தி மார்க்கத்தினுடையது ஆகும். அது பற்றி தந்தை புரிய வைக்கிறார். வேதங்கள், சாஸ்திரங்கள், படங்கள் ஆகியவற்றின் மீது கூட புரிய வைக்கிறார். நீங்கள் இந்த படங்களை ஸ்ரீமத்படி அமைத்துள்ளீர்கள். அசுர வழிப்படியோ அநேக ஏராளமான படங்கள் உள்ளன. அவை மண், கற்களிலான விக்கிரகங்கள். அவர்களினுடைய தொழில் எதுவும் கிடையாது. இங்கோ தந்தை வந்து குழந்தைகளுக்குக் கற்பிக்கிறார். பகவானின் வாக்கியம் என்றால் அவருடைய ஞானம் என்றாகிறது. இவர் குறிப்பிட்ட இந்த ஆசிரியர் ஆவார் என்பதை மாணவர்கள் அறிந்திருப்பார்கள். எல்லையில்லாத தந்தை ஒரே ஒரு முறை வந்து இப்பேர்ப்பட்ட அதிசயமான கல்வியை கற்பிக்கிறார் என்பதை இங்கு குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். இந்த படிப்பு மற்றும் அந்த படிப்பிற்கிடையே

இரவு பகலுக்குள்ள வித்தியாசம் உள்ளது. அந்த படிப்பை படித்து படித்து இரவு வந்து விடுகிறது. இந்த படிப்பினால் பகலில் செல்கிறீர்கள். அந்த கல்வியையோ பல பிறவிகளாகப் படித்துக் கொண்டே வந்துள்ளீர்கள். ஆத்மா தூய்மை ஆகும் பொழுது தான் தாரணை ஆகும் என்பதை தந்தை தெளிவாகக் கூறுகிறார். சிங்கத்தின் பால் தங்கப்பாத்திரத்தில் தான் தங்கும் என்று கூறுகிறார்கள். நாம் இப்பொழுது தங்க பாத்திரமாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்துள்ளீர்கள். இருப்பது மனிதர்களாகத் தான். ஆனால் ஆத்மா முழுமையாக தூய்மை ஆக வேண்டும். 24 கேரட் ஆக இருந்தது. இப்பொழுது 9 கேரட் ஆகி விட்டுள்ளது. ஏற்றப்பட்டதாக இருந்த ஆத்மாவின் ஜோதி இப்பொழுது அணைந்து விட்டுள்ளது. ஏற்றப்பட்ட ஜோதி அணைந்து விட்டுள்ளதாக இருப்பதிலும் வித்தியாசம் உள்ளது. ஜோதி எப்படி ஏற்றப்பட்டது மற்றும் பதவி எப்படி அடைந்தீர்கள் என்பதை தந்தை தான் புரிய வைக்கிறார். என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். யார் என்னை நல்ல முறையில் நினைவு செய்வார்களோ நான் கூட அவர்களை நல்ல முறையில் நினைவு செய்வேன். பார்வையினால் திருப்திபடுத்த கூடிய (நஜர் லே நிஹால்) ஒரு தந்தை தான் (சுவாமி) தலைவன் ஆவார் என்பதையும் குழந்தைகள் அறிந்துள்ளார்கள். இவருடைய ஆத்மா கூட (நிஹால்) நிறைந்தவராக ஆகி விடுகிறது. நீங்கள் எல்லோரும் விட்டில் பூச்சி ஆவீர்கள். அவரை ஒளி என்று கூறுகிறார்கள். ஒரு சில "விட்டில் பூச்சிகள்" சுற்றி வருவதற்கு மட்டுமே வருகிறார்கள். ஒரு சிலர் நல்ல முறையில் கண்டு கொள்ளும் பொழுது உயிருடன் இருந்தே இறக்கின்றார்கள். ஒரு சிலர் சுற்றி வந்து சென்று விடுகிறார்கள். பிறகு அவ்வப்பொழுது வருகிறார்கள். பிறகு சென்று விடுகிறார்கள். இந்த சங்கமத்திற்குத் தான் முழுமையான பாடல் உள்ளது. இச்சமயம் என்ன நடக்கிறதோ அதனுடையது தான் சாஸ்திரமாக அமைகிறது. தந்தை ஒரே ஒரு முறை வந்து ஆஸ்தி அளித்துவிட்டு சென்று விடுகிறார். எல்லையில்லாத தந்தை நிச்சயம் எல்லையில்லாத ஆஸ்தியை அளிப்பார். 21 தலைமுறை என்ற பாடலும் உள்ளது. சத்யுகத்தில் ஆஸ்தியை யார் அளிக்கிறார்? படைப்பு கர்த்தாவான பகவான் தான் படைப்பிற்கு அரை கல்பத்திற்கான ஆஸ்தியை அளிக்கிறார். நினைவு கூட அனைவரும் அவரைத் தான் செய்கிறார்கள். அவர் தந்தையும் ஆவார், பின் ஆசிரியரும் ஆவார் மற்றும் தலைவன், சத்குருவும் ஆவார். நீங்கள் வேறு யாருக்கோ சுவாமி சத்குரு என்று கூட கூறிக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் சத்தியமானவர் ஒரே ஒரு தந்தையே ஆவார். சத்தியம் என்று எப்பொழுதும் தந்தைக்குத் தான் கூறப்படுகிறது. அந்த சத்திய மானவர் வந்து என்ன செய்கிறார்? அவர் தான் பழைய உலகத்தை உண்மையான கண்டமாக ஆக்கி விடுகிறார். உண்மையான கண்டத்திற்காக நாம் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். உண்மையான கண்டம் இருக்கும் பொழுது மற்ற எல்லா கண்டங்களும் இருக்கவில்லை. இவை எல்லாம் பின்னால் வருகின்றன. உண்மையான கண்டம் பற்றி யாருக்கும் தெரியவே தெரியாது. மற்றபடி இப்பொழுது இருக்கும் கண்டங்கள் பற்றியோ அனைவருக்கும் தெரியும். அவரவர் தர்ம ஸ்தாபகரை அறிந்துள்ளார்கள். மற்றபடி சூரிய வம்சம், சந்திர வம்சம் மற்றும் இந்த சங்கமயுக பிராமண குலத்தைப் பற்றி யாருக்குமே தெரியாது. பிரஜாபிதா பிரம்மாவை ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். பிராமணர்களாகிய நாம் பிரம்மாவின் குழந்தைகள் ஆவோம் என்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் குகவம்சாவளி ஆவார்கள். நீங்கள் முக வம்சாவளி ஆவீர்கள். அவர்கள் அபவித்திரமானவர்கள் (தூய்மையற்றவர்கள்) முக வம்சாவளியாகிய நீங்கள் பவித்திர மானவர்கள் ஆவீர்கள். நீங்கள் முகவம்சாவளி ஆகி பின் சீசீ உலகமான இராவண இராஜ்யத்திலிருந்து சென்று விடுகிறீர்கள். அங்கு இராவண இராஜ்யம் இருப்பதில்லை. இப்பொழுது நீங்கள் புது உலகிற்குச் செல்கிறீர்கள். அதற்கு நிர்விகாரி உலகம் என்று கூறுகிறார்கள். உலகம் தான் புதியது மற்றும் பழையதாக ஆகிறது. எப்படி ஆகிறது என்பதைக் கூட நீங்கள் தெரிந்து கொண்டு விட்டுள்ளீர்கள். வேறு யாருடைய புத்தியிலும் இல்லை. லட்சக்கணக்கான வருடங்களின் விஷயத்தை யாரும் தெரிந்து கொள்ளவும் முடியாது. இதுவோ குறுகிய காலத்தின் விஷயம் ஆகும். இதை தந்தை வந்து குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கிறார்.

குறிப்பாக பாரதத்தில் தர்மத்திற்கு இழுக்கு ஏற்படும் பொழுது தான் நான் வருகிறேன் என்று தந்தை கூறுகிறார் மற்ற இடங்களிலோ நிராகார பரமாத்மா என்பவர் யார் என்பது கூட யாருக்குமே தெரியாது. பெரிய பெரிய லிங்கங்களை நிர்மாணித்துள்ளார்கள். ஆத்மாவின் அளவு ஒரு பொழுதும் சிறியதோ பெரியதோ ஆவதில்லை. எப்படி ஆத்மா அவினாஷியாக (அழியாததாக) இருக்கிறதோ அதே போல தந்தை கூட (அவினாஷி) அழிவில்லாதவர் ஆவார். அவர் (சுப்ரீம்) மிக உயர்ந்த ஆத்மா ஆவார். சுப்ரீம் என்றால் அவர் எப்பொழுதும் தூய்மையானவர் மற்றும் நிர்விகாரி ஆவார். ஆத்மாக்களாகிய நீங்களும் நிர்விகாரியாக இருந்தீர்கள். உலகமும் நிர்விகாரியாக இருந்தது. அவ்வுலகம் சம்பூர்ண

நிர்விகாரி என்றே அழைக்கப்படுகிறது. புதிய உலகம் பின் அவசியம் பழையதாக ஆகிறது. கலைகள் குறைந்து கொண்டே போகிறது. இரண்டு கலைகள் குறைந்து சந்திர வம்ச ராஜ்யம் இருந்தது. பிறகு உலகம் பழையதாக ஆகிக் கொண்டே போகிறது. பின்னால் மற்ற கண்டங்கள் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. அதற்கு (பை-பிளாட்) உபகாட்சிகள் என்று கூறப்படுகின்றது. ஆனால் (மிக்ஸ்-அப்) கலப்படம் ஆகி விடுகிறது. நாடகத் திட்டப்படி எதெல்லாம் நடக்கிறதோ அது மீண்டும் (ரிபீட்) திரும்ப நடைபெறும். எப்படி பௌத்தர்களில் யாரோ ஒருவர் பெரியவர் வந்தார், எத்தனை பேரை புத்த தர்மத்தில் அழைத்துச் சென்றார். தர்மத்தை மாற்றி விட்டார். இந்துக்கள் தங்களது தர்மத்தை தாங்களே மாற்றியுள்ளார்கள். ஏனெனில் கர்மங்கள் இழிந்ததாக ஆகி விடும் பொழுது தர்மமும் இழிந்ததாக ஆகி விட்டுள்ளது. வாம மார்க்கத்தில் சென்று விட்டுள்ளார்கள். ஜகந்நாதரின் கோவிலுக்குக் கூட சென்றிருப்பார்கள் தான். ஆனால் யாருக்கும் எந்த சிந்தனையும் வருவதில்லை. சுயம் விகாரியாக இருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களையும் விகாரியாகக் காண்பித்துள்ளார்கள். தேவதைகள் வாம மார்க்கத்தில் செல்லும் பொழுது இவ்வாறு ஆகி விட்டுள்ளார்கள் என்பது புரியாமலிருக்கிறார்கள். இந்த படங்கள் அந்த காலத்தினுடையதே ஆகும். தேவதை என்ற பெயரோ மிகவும் நன்றாக உள்ளது. இந்து என்பதோ ஹிந்துஸ்தானின் பெயர் ஆகும். பிறகு தங்களை இந்து என்று கூறி விட்டுள்ளார்கள். எவ்வளவு தவறு ஆகும். எனவே "யதா யதாஹி தர்மஸ்ய.. .." என்று தந்தை கூறுகிறார். பாபா பாரதத்தில் வருகிறார். நான் ஹிந்துஸ்தானில் வருகிறேன் என்றோ கூறுவதில்லை. இது பாரதம் ஆகும். ஹிந்துஸ்தான் அல்லது இந்து தர்மம் என்பதோ கிடையாது. முகம்மதியர்கள் "ஹிந்துஸ்தான்" என்ற பெயர் வைத்து விட்டுள்ளார்கள். இதுவும் நாடகத்தில் அமைத்துள்ளது. நல்ல முறையில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதுவும் ஞானம் (நாலேஜ்) ஆகும். புனர் ஜென்மம் எடுத்து எடுத்து வாம மார்க்கத்தில் வந்து வந்து ப்ரஷ்டாச்சாரி (இழிந்தவர்களாக) ஆகி விடுகிறார்கள். பிறகு அவர்களுக்கு (தேவதைகளுக்கு) முன்னால் சென்று "நீங்கள் சம்பூர்ண நிர்விகாரி ஆவீர்கள். நாங்கள் விகாரி பாவிகள் ஆவோம்" என்று கூறுகிறார்கள். வேறு எந்த கண்டத்தினரும் இவ்வாறு கூறுவதில்லை. "நாங்கள் நீச்சர்கள், எங்களிடம் எந்த ஒரு குணமும் இல்லை".. இவ்வாறு கூறியதாக ஒரு பொழுதும் கேள்விப்பட்டிருக்க மாட்டோம். சீக்கியர்கள் கூட கிரந்தத்திற்கு முன்னால் அமருகிறார்கள். ஆனால் "நானக்" நீங்கள் நிர்விகாரி, நாங்கள் விகாரி" என்று ஒரு பொழுதும் கூறுவதில்லை. நானக் வழியினர் வளையல் அணிகிறார்கள். அது நிர்விகாரி தன்மையின் அடையாளம் ஆகும். ஆனால் விகாரமின்றி இருக்க முடிவதில்லை. பொய்யான அடையாளங்களை வைத்து விட்டுள்ளார்கள். எப்படி இந்துக்கள் பூணூல் அணிகிறார்கள். தூய்மையின் அடையாளம் ஆகும். தற்காலத்திலோ தர்மத்தைக் கூட ஏற்று கொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள். இச்சமயத்தில் பக்தி மார்க்கம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு பக்தி கலாச்சாரம் என்று கூறப்படுகிறது. ஞான கலாச்சாரம் சத்யுகத்தில் இருக்கும். சத்யுகத்தில் தேவதைகள் சம்பூர்ண நிர்விகாரியாக இருப்பார்கள். கலியுகத்தில் சம்பூர்ண நிர்விகாரியாக யாரும் இருக்க முடியாது. இல்லற மார்க்கத்தினரின் ஸ்தாபனையே தந்தை தான் செய்கிறார். மற்ற எல்லா குருக்களும் துறவற மார்க்கத்தினர் ஆவார்கள். அதைவிட அவர்களுடைய வலிமை அதிகமாகி விட்டுள்ளது. நீங்கள் இப்பொழுது எதையெல்லாம் படித்துள்ளீர்களோ அவற்றின் மூலம் என்னை அடைய முடியாது என்று தந்தை கூறுகிறார். நான் எப்பொழுது வருகிறேனோ அப்பொழுது எல்லோரையும் பார்வையினாலேயே முழுமையாக நிறைந்தவராக ஆக்கி விடுகிறேன் (நஜர் லே நிஹால்). (நஜர் லே நிஹால் கீந்தா சுவாமி சத்குரு.. ..) பார்வையினாலேயே தலைவனான சத்குரு திருப்தி படுத்துகிறார் என்ற பாடல் கூட உள்ளது. இங்கு நீங்கள் எதற்காக வந்துள்ளீர்கள்? (நிஹால்) நிறைந்தவர்களாக ஆவதற்கு. உலகத்தின் அதிபதியாக ஆவதற்கு. தந்தையை நினைவு செய்தீர்கள் என்றால் நிறைந்தவராக ஆகி விடுவீர்கள். இவ்வாறு செய்வதால் நீங்கள் இது போல ஆகி விடுவீர்கள் என்று ஒரு பொழுதும் யாரும் கூற மாட்டார்கள். நீங்கள் இது போல ஆக வேண்டும் என்று தந்தை தான் கூறுகிறார். இந்த லட்சுமி நாராயணர் எப்படி ஆனார்கள்? யாருக்குமே தெரியாது. குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு தந்தை எல்லாமே கூறுகிறார். இவர்களே 84 பிறவிகள் எடுத்து பதீதமாக (தூய்மையற்றவர்களாக) ஆகியுள்ளார்கள். மீண்டும் உங்களை இது போல ஆக்க வந்துள்ளேன்.

தந்தை தனது அறிமுகத்தையும் கொடுக்கிறார். பின் பார்வையினால் நிறைந்தவராகவும் ஆக்கி விடுகிறார். (நஜர் லே நிஹால்) இதை யாருக்காகக் கூறுகிறார்கள்? ஒரு சத்குருவிற்காகக் கூறுகிறார்கள். அந்த குருமார்களோ ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். மேலும் தாய்மார்கள் அபலைகளாக, கபடமற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். நீங்கள் எல்லோரும் கூட போலா நாத்தின் குழந்தைகள் ஆவீர்கள். சங்கரர் கண்களைத் திறந்த உடனேயே விநாசம் ஆகி விட்டது என்று கூறுகிறார்கள். இதுவும் பாவம் ஆகிறது. தந்தை ஒரு

பொழுதும் இப்பேர்ப்பட்ட காரியத்திற்காக உத்தரவிடுவதில்லை. (டைரக்ஷன்) விநாசமோ மற்ற பொருட்கள் மூலமாக ஆகும் அல்லவா? தந்தை இப்பேர்ப்பட்ட டைரக்ஷன் (உத்தரவு) கொடுப்பதில்லை. இதுவோ விஞ்ஞானிகள் கண்டுபிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் எங்களது குலத்தை நாங்களே அழிக்கிறோம் என்று புரிந்துள்ளீர்கள். அவர்களும் கட்டுப் பட்டு இருக்கிறார்கள். விட முடியாமல் இருக்கிறார்கள். பெயர் எவ்வளவு ஆகிறது. சந்திர மண்டலத்திற்குச் செல்கிறார்கள். ஆனால் எந்த நன்மையும் இல்லை. இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகளே, நீங்களும் தந்தையிடம் பார்வையை செலுத்துங்கள். அதாவது ஹே ஆத்மா, தனது தந்தையை நினைவு செய்தீர்கள் என்றால் நிறைந்தவராக ஆகி விடுவீர்கள். யார் என்னை நினைவு செய்கிறார்களோ, நானும் அவரை நினைவு செய்கிறேன் என்று பாபா கூறுகிறார். யார் எனக்காக சேவை செய்கிறார்களோ நானும் அவர்களை நினைவு செய்கிறேன். பின் அவர்களுக்கு பலம் கிடைக்கிறது. நீங்கள் எல்லோரும் இங்கு அமர்ந்துள்ளீர்கள். யார் நிறைந்தவர்களாக ஆகி விடுவார்களோ அவர்களே ராஜா ஆகி விடுவார்கள். மற்ற தொடர்பை விடுத்து ஒருவரிடம் மட்டுமே தொடர்பை இணைப்பேன்.. என்ற பாடல் கூட உள்ளது. ஒருவர் நிராகாரமானவராக இருக்கிறார். ஆத்மா கூட நிராகாரமானது ஆகும். என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். ஹே பதீத பாவனரே.. .. என்று சுயம் நீங்களே கூறுகிறீர்கள். இதை யாருக்காகக் கூறினீர்கள். பிரம்மாவிற்காகவா, விஷ்ணுவிற்காகவா இல்லை சங்கரருக்காகவா? இல்லை. பதீத பாவனரோ ஒருவரே ஆவார். அவர் என்றைக்கும் பாவனமாகவே இருக்கிறார். அவருக்கே சர்வ சக்திவான் என்று கூறப்படுகிறது. தந்தை தான் படைப்பின் முதல் இடை கடை பற்றிய ஞானத்தைக் கூறுகிறார். மேலும் எல்லா சாஸ்திரங்களையும் அறிந்துள்ளார். அந்த சந்நியாசிகள் சாஸ்திரங்கள் ஆகியவைகளைப் படித்து பட்டம் பெறுகிறார்கள். தந்தைக்கோ ஏற்கனவே பட்டம் கிடைத்து விட்டுள்ளது. அவர் படித்து பட்டம் பெற வேண்டியதிருக்கிறதா என்ன? நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் வெகுகாலம் கழித்துக் கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்குத் தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. ஒளி மீது உயிருடனிருந்து சமர்ப்பணம் ஆகும் விட்டில் பூச்சி ஆக வேண்டும். சுற்றி மட்டும் செல்பவர்கள் அல்ல. ஈசுவரிய படிப்பை தாரணை செய்ய வேண்டும் என்றால் புத்தியை முழுமையாக தூய்மையாக ஆக்க வேண்டும்.
2. மற்ற எல்லா தொடர்புகளையும் விடுத்து ஒரு தந்தையின் சகவாசத்தில் இருக்க வேண்டும். ஒருவரின் நினைவு மூலமாக சுயம் தங்களை நிறைந்தவர்களாக (நிஹால்) ஆக்க வேண்டும்.

வரதானம்: தேக உணர்விலிருந்து விலகியவராக ஆகி பரமாத்ம அன்பை அனுபவம் செய்யக் கூடிய தாமரை பீடத்தில் (கமல ஆசனதாரி) அமருபவர் ஆவிராக.

தாமரை பீடம் பிராமண ஆத்மாக்களின் உயர்ந்த ஸ்திதியின் அடையாளம் ஆகும். அப்பேர்ப்பட்ட தாமரை பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கும் ஆத்மாக்கள் இந்த தேக உணர்விலிருந்து இயல்பாகவே விலகி இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு சரீரத்தின் உணர்வு தன் பக்கம் ஈர்க்காது. எப்படி பிரம்மா தந்தைக்கு நடந்தாலும் சென்றாலும் ஃபரிஷ்தா ரூபம் அல்லது தேவதையின் ரூபம் சதா நினைவில் இருந்ததோ. அதே போல இயற்கையாகவே (தேஹீ அபிமானி ஸ்திதி) ஆத்ம உணர்வினுடைய நிலை எப்பொழுதும் இருத்தல் - இதற்குத் தான் தேக உணர்விலிருந்து விலகியவர் என்று கூறுவார்கள். இது போல தேக உணர்விலிருந்து விலகி இருப்பவர்களே பரமாத்மாவிற்குப் பிரியமானவர்களாக ஆகி விடுகிறார்கள்.

கலோகன்: உங்களுடைய சிறப்பியல்புகள் அல்லது குணங்கள் பிரபுவின் பிரசாதம் ஆகும். அவற்றை எனது என்று கருதுவதே தேக அபிமானம் ஆகும்.